

ny
världsbild

1972

**TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING**

Utgives av IDÉ och KULTUR
Utkommer en gång i månaden

Nr 1 – 1972

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzen
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren, ansvarig utgivare

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 25 —
Danmark dkr 32 —
Finland mk 20 —
Norge nkr 30 —

SVERIGE

Sveavägen 34 VI 111 34 Stockholm
Postgiro 70 61 90 - 6 Tel 08/10 34 56

FINLAND

Postgiro 11 20 95 Helsingfors

NORGE

Sophus Lies gate 5, Oslo 2
Postboks 1243, Vika Oslo 1
Postgiro 12 579 - Tlf 56 34 14

© NY VARLD I BILD

Tidskrift för Moralisk opprustning

Tryck Br Tengs Oslo

En prenumerationsblankett for Ny
Varld i Bild 1972 medfølger detta
nummer som bilaga

Omslagsbilden

Asien stod i centrum for verdens interesse under 1971. Antingen tidningsrubrikerna fångar upp vad som sker där eller inte måste Asien förbli i brannpunkten for vår uppmärksamhet. De asiatiska pojkarnas undran och förvåntan blir en symbol for oss alla inför 1972.

Signaturmelodi '72

Av dagspressens många nyårsledare tycker vi att två ar särskilt varda att citera. Den första kommer från Varmlands Folkblad.

«Den ledande politiker som stiger upp och sager att jag gjorde fel då och då, i stallet borde jag gjort sa och så, han har stora utsikter att starka sin stalling under det nya året. Alla vet ju att det inte står i mänsklig makt att alltid och i alla sammanhang gora det absolut ratta. Det ar därför som den har ofelbarhetsattityden blir så påfrestande i langden och det ar därför som det vore så valgorande och populart om någon ville overge den.»

Nar vi så slog upp det norska Morgenbladet (konservativt), tankte vi att vi antagligen skulle finna andra tongångar an i det socialdemokratiska Varmlands Folkblad. Men det stamde inte Morgenbladet skriver i sin kommentar till den socialdemokratiske statsministern Brattelis nyårstal om Norge förhållande till Norden och Europa.

«Kanske statsministerns form och metod ar bättre an vår? Kanske ar det precis på detta sätt som man skall mota och komma till tals med vårt folk — vårt självsakra folk.»

Vi sitter i skrivande stund med en underlig kansla. I föl efter att den borgerlige statsministern hade talat var vi fyllda av oro, — ja, vi var t o m ganska upphetsade. Idag efter det att den socialdemokratiske statsministern har vant sig till det norska folket — ar det tillit som präglar oss.»

Att våga tillstå att man har fel och att ens politiske motståndare har rätt — det ar uppfriskande att lasa en svensk tidning på vansterkanten och en norsk på hogerkanten, som börjar det nya året med sådana signaler.

En signaturmelodi for 1972?

Var går den verkliga skiljelinjen?

Industrins målsättning och samarbetet mellan industrins parter debatteras allt intensivare

I England är detta brännande frågor, där strejker och lockouter avlost varandra i jämn följd det senaste decenniet

Ny Värld i Bild har träffat en engelsk företagsekonom och fått ett samtal med honom om dessa frågor. Det är Neville Cooper, VD i Wallace Attwood Co, konsultföretag, och tidigare verksam i bl a Imperial Chemical Industries (ICI), British Oxygen och International Publishing Corporation

NVIB — Vilken är din målsättning för industrin idag?

N C — Enkelt uttryckt. Att skapa välstånd och att bygga ett nytt samhälle

NVIB — och uttryckt litet mera detaljerat?

N C — Vi måste tillfredsställa människornas materiella behov. Vi måste effektivt ta tillvara jordens alla resurser så långt det går. Vi måste tanka för alla som arbetar i industrin och alla som har något att bidra med till industrin, vilka de än är — aktieägarna, staten, arbetarna och tjänstemannen eller konsumenterna

Jag tror också att vi skulle kunna visa världen att fria människor utan yttre tvång kan dela med sig av sitt vetande och sitt kunnande till varandra och samtidigt tanka för varandras behov,

för att snabbt nog kunna åstadkomma en förändring, producera de materiella fornodenheter och utveckla ett i verklig mening tillfredsställande samhälle. Jag tror att detta är en målsättning som både företagen och arbetarna kan enas om

NVIB — Kan man verkligen räkna med att *alla* skulle kunna enas om den?

N C — Kanske inte alla, men den verkliga skiljelinjen i det här fallet går mellan dem som är helt övertygade om att deras väg att förändra samhället är den enda rätta och därför med alla medel vill kampa för att genomdriva sin uppfattning och dem som inser att vi behöver varandra för att finna den inspirerade vägen. Jag är själv mycket medveten om att jag behöver andras, särskilt arbetarnas, synpunkter, kloket och erfarenheter, annars blir min egen bild av vad som sker och vad som behövs mycket begränsad

NVIB — Har din inställning lett till några praktiska erfarenheter?

N C — En tid var jag ansvarig i ett stort engelskt företag med 30 000 anställda att förhandla med arbetarnas och tjänstemannens organisationer om radikalt nya arbetsmetoder. Som ett resultat av *vara forenade ansträngningar* ökade produktionen trots att det totala antalet arbetstimmar gick ner med 1 1/3 miljon arbetstimmar. Företagets lönesumma reducerades något, men varje anställd fick mer att ta hem i löneku-

Den nye personalchefen och vice VD n for Gotaverken, Bengt Tengroth, sade i en intervju i Svenska Dagbladet d 12 nov «Vad jag sjalv upplevde mycket intensivt som verkstadsklubbssordforande pa SKF var de stora gruppernas brist pa inflytande Det leder till utarmning Engagemanget forsvinner Arbetet blev enbart fodkrok »

vertet Vår arbetsstyrka reducerades något, men varje anstalld fick åtta timmars mer fritid for samma lon

NVIB — Hur gick det till?

N C — Utgångspunkten for det hela var några enkla moraliska principer En princip skrevs också in i avtalet — den var att vårt samarbete skulle grunda sig på en vilja till forändring av motiv och installning i människor på båda hall, arbetsgivare och anstallda Vi tog den punkten på allvar och ordnade kurser for alla inom foretagsledningen om hur vi skulle kunna hoja kvaliteten på vårt ledarskap for att kunna inspirera de anstallda till att ge sina ideer Var och en maste få en chans att bidra Detta berorde direkt nara 5 000 man Vi ville ha allas ideer om hur arbetet på alla fabriker — 55 tillsammans — skulle kunna omorganiseras

NVIB — Var folk inte misstanksamma?

N C — Jo, i en fabrik fattade verkstadsklubben ett beslut som i stort gick ut på att ingen fick komma med några konstruktiva forslag «Foretagsledningen måste komma med forslagen och så skall vi kritisera dem», sades det Lyckligtvis hade vi borjat satsa på en forändring av foretagsledningens installning och darfor reagerade inte ledningen på fabriken ifråga emot klubben utan svarade «Om det ar så ni vill ha det så blir det naturligtvis så» Men efter några få dagar hade alla glomt bort resolutionen, och forslagen borjade strömma in

NVIB — Vilka konkreta resultat uppnådde ni?

N C — Vi andrade på en rad inrotade metoder som hammat produktionen darfor att mannen sjalva ville att de skulle andras Vi forbattrade mycket påtagligt forhållandet mellan foretagsledningen och de anstallda Jag har redan namnt om det ekonomiska resultatet Under två års tid holl vi vara kostnader på samma nivå medan andra industriars kostnader gick upp med 15%

NVIB — Har resultaten stätt sig?

N C — Haromdagen fann jag att den forbundssekreterare som deltagit i dessa forhandlingar skulle tala vid samma mote som jag Jag visste inte vad han skulle saga, men han refererade till vårt avtal och sade «Vad vi gjorde vid det tillfallet har blivit bestående Nar den nuvarande darskapen gått over, måste industrin återgå till de principer vi lärde oss tillsammans och till en moralisk grundval for våra handlingar »

NVIB — Ar det nu mojligt att tillämpa sådana normer i ledningen av ett foretag?

N C — Om man vill vara en effektiv ledare, kan man inte skota sitt jobb riktigt utan att gora det Ett exempel, Under liknande forhandlingar som dem jag just skildrat gjorde vi från foretagsledningens sida ett fruktansvart misstag Vi holl på med att utarbete nya loneskalor De skulle laggas fram for fackforbundet men först behovdes hela bolagsstyrelsens godkännande Jag sande vart bud skriftligen till forbundssekreteraren dagen efter sammantradet

Litet senare på dagen sade en av mina kolleger i foretagsledningen «Det ar fruktansvart Styrelsemotet blev inställt Vi ar inte auktoriserade att lag-

Neville Cooper, som intervjuas harovan (th)

ga fram forslaget Det tar minst fjorton dagar att klara upp det har Sag till din sekreterare att ringa upp fackförbundet och saga att du har influensa så att förhandlingen måste uppskjutas » — Lamna det till mig», sade jag Jag ringde förbundssekreteraren och sade «Bill, vi har gjort en jättemiss Jag trodde att vårt erbjudande till er var godkant av bolagsstyrelsen Men det var det inte Om du skickar ut de papper som jag har sant dig på remiss, kommer vi i en fruktansvärd situation Man kommer att anklaga oss för att ha fort dem bakom ljuset Skulle du vilja behålla pappren tills jag hinner klara ut det hela på den här sidan Så snart det är gjort, kommer jag att kontakta dig »

Han var omedelbart med på det Inte nog med att vi löste problemet, vi blev också vänner på kuppen Efter denna handelse löstes problemen snabbt, eftersom vi litade på varandra

— Vi har haft fel

NVIB — Det later så enkelt Fann du inte detta svårt personligen ?

N C — Med tiden insåg jag att detta att förändras och be andra förklara ens misstag inte alls betydde en stor kanslöladdad scen utan ett dagligt sätt att leva helt enkelt

Det hander ofta på sammantraden att jag måste säga «Vi har haft fel — vi har missförstått det här Darför tar vi tillbaka vad vi sade » En man sade till mig på ett sammantrade «Jag mår illa, när jag hör dig prata så där » Efteråt gick jag fram till honom och sade «Du och jag tankar olika Jag tankar utifrån

ASEA-chefen *Curt Nicolin* frågade vid *Arosmassan 1971* «Ar det så att både bristen på arbete och arbetskraft har sin gemensamma grund i att stimulansen att göra insatser inom företagen och arbetslivet blivit mindre? » Han menade att denna avtagande stimulans kunde ha ekonomiska och politiska orsaker men också vara en fråga om utbildning och livssyn

arbetsgivarnas utgångspunkt Du tankar utifrån de kanslor som arbetarna har I realiteten har vi båda en bit av sanningen Darför måste vi arbeta ut en lösning på de här frågorna tillsammans » Vi lärde oss att respektera varandra

NVIB — Hur ser du på industrins ansvar för miljön och samhället ?

N C — Många människor säger att vi måste ta ansvar för miljön Ofta betyder det att vi inte skall förgifta floderna, släppa ut olja i sjön Jag menar att en riktig miljö är någonting mycket mera än så Det gäller frågan om ett enat folk Hur människor lever i andra länder, hur det skall bli fred i världen Om inte vi sysselsätter oss med sådana frågor, kommer vi inte att ha någon miljö i vilken industrin kan fungera

Med de snabba förändringarna idag och den snabba utvecklingen i världen tror jag att vi snart måste komma ifrån att bara reagera mot varandra och i stället lara oss att tillsammans utforma nästa fas i världsutvecklingen Om vi verkligen skall kunna utveckla vår ekonomi, våra internationella relationer och våra internationella industrier vidare så måste vi också lara oss konsten att låta alla ha sin andel i att finna nästa steg i Vår Herres stora plan för jag är helt övertygad om att ingen av oss klarar det på egen hand

Jag kommer att tanka på pojken som kom hem från sin första skoldag Dar frågade de honom «Lärde du dig mycket? » Pojken svarade «Nej, inte särskilt Jag blir nog tvungen att gå dit i morgon igen »

Gunnar Wieselgren

Paus i förhandlingsarbetet (Collsioo/Pressens Bild) T v

Dialog i tågkupé

*Rollstan upptar sex personer
Alice från Papua-Nya Guinea, Elsie
från Australien, Gerd från
Stockholm, samt tre svenska varn-
pliktiga Taget rör sig i riktning
Vannas — Stockholm, och det är
en vntereftermiddag*

— Får vi komma in hit? Vi vill garna ova oss att prata engelska? Nu har vi suttit så länge på tåget genom Norrland att vi har uttomt alla våra samtalsamnen. Vi har lurat till ett slag, vi har atit matsack. Vi valkomnar en omvaxling.

Forst två, sedan tre killar i tju-goårsåldern slår sig ner hos oss tre tanter. De är på vag från sin militärtjänst i norr på permission till respektive hemorter.

Så kartlagger vi forst södra halvklotet. Vad finns det egentligen för folkstammar i Australien? Och var ligger Papua-Nya Guinea? Vi som trodde ni kom från Afrika.

— Min pappa var med FN i Afrika. Det skulle jag också vilja någon gång. Hjälpa till att hålla fred. Vi vill inte gora krig, vi vill inte döda några människor.

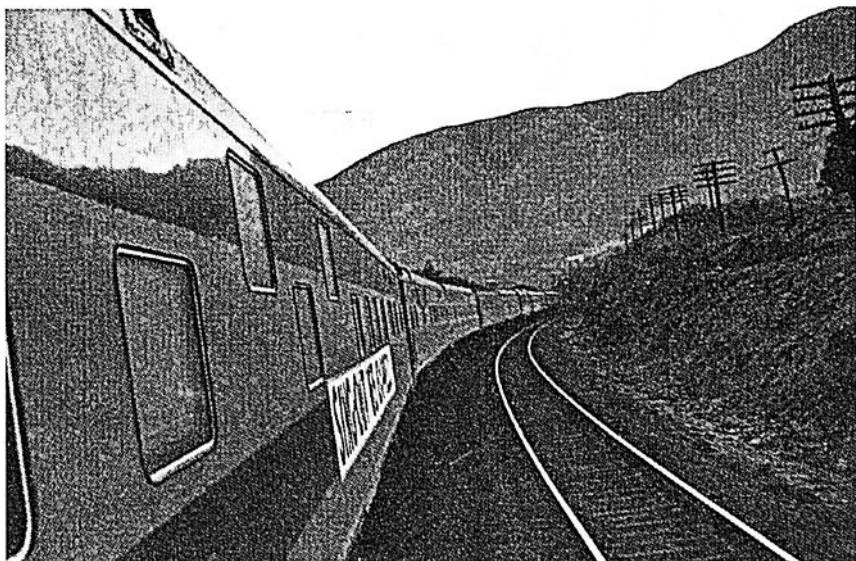
— Hur långt har ni kvar på militärtjänsten?

Frågan blir snabbt och exakt besvarad: manad, datum. Sakert är också veckodag och klockslag uträknade. MUCK.

— Men ni då, hur har ni kommit till Sverige?

— Moralisk upprustning.

— ??? Tankepaus uppstår.

— Arbetar ni för freden?

— Ja, det gör vi. Genom att andra på människorna. Huvudjagarna i djungeln, dom andrade sig. Det kan alla.

— Tror ni på Gud?

— Ja. Vi lär folk att lyssna på honom.

Forvåning övergår till nyfikenhet i deras ansikten. Historierna om huvudjagarnas drastiska, dramatiska ändring ackompanjeras av ralsskarvars dunk. En chokladkaka går laget runt. Snön darute kampar forgaves mot det tidiga eftermiddagsmörkret.

— Gud har aldrig brytt sig om mig, säger en av de tre. Och jag har aldrig brytt mig om Gud. Inte har mina föräldrar lärt mig något heller. Men dom vill ju helst att man gifter sig i kyrkan. Vad ska det vara bra för? En ring på fingret — vad gör det för skillnad? Om man har samvetsaktenskap är man friare. Kompisen har, han har förresten ett barn.

— Jaså, du är gift?

— Nej, det är min fastmo som har barnet.

— Tanker ni gifta er?

— Vet inte. I varje fall inte forran man är trettio.

— Vad tycker fastmon om det? Och barnet? Det är väl för tidigt att fråga. Men kanske det är bra att tanka på vilket slags hem barnet skall komma ihåg.

— Det är modernt att inte gifta sig.

— Vet du vad huvudjagarnas första tankar var, när dom lyssnade till Gud? Sluta döda, håll er till en hustru.

— Ja, men vi menar inte att man springer med alla möjliga när man lever i samvetsaktenskap. Man tycker om varann och man försöker hålla ihop. Men skulle det inte gå så?

— Ni krånglar till det, säger Alice, som blivit eftertänksam av resonemanget. Ni vill ha det som ni vill på något sätt. Det är inte rent. Men när ni lyssnar efter hur Gud vill ha det, då blir det riktigt. Då blir det rent.

— Det är som en radio, fortsätter Elsie. Är den trasig får man inte in programmen. Men lagar man radion kan man höra vad som sags. Ni kanske behöver laga mot-tagarna.

— Just det, säger en av dem med en vanskaplig knuff i sidan på sin kompis med de många argumenten. Du behöver nog gora lite ordning och reda i ditt liv. Det vore bra.

Gavle nasta. Så tiden har flugit! Det är knappt de vill gå. I sista stund rusar de in och samlar ihop sina saker i nasta kupe. Och vi vinkar genom fonstret åt våra vänner utan namn.

G J

Frågor för en politiker

Adolf Scheu är riksdagsman i Bonn och partikamrat till Willy Brandt. I ett informellt anförande vid en konferens för Moralisk upp- rustning i Hannover i november gav han några synpunkter från sin egen erfarenhet i riksdagsar- betet. Han kom också in på de frågor som Brandt berörde i sitt oslotat i december.

Det var fem frågor som jag inte kunde komma tillrätta med. Den första var de tyska riksdagsman- nens ställning och uppgift i för- bundsdagen. Den andra var för- hållandena i förbundsdagen. Den tredje var frågan om vad Vasteu- ropa har att ge till Osteuropa. Den fjärde var hur den unga genera- tionen finner sin rätta plats i vår tid och den femte hur man kom- mer bort från nationell egoism till internationell förpliktelse.

I Alla riksdagsman är oerhört överlastade. Från morgon till kväll jagar vi från avtal till avtal. Jamt och standigt står vi i offent- lighetens rampljus. Varenda dag måste vi — det hör helt enkelt till jobbet — ge oss i kast med kon-

troversielle frågor. Man är alltid frestad att strava efter makt för egen del i stället för att tjäna hela folket. Ofta blir man oerhört hopp- los och tycker inte det är mycken mening med det ansträngande och svåra politiska arbetet. Man fres- tas oupphorligt att kompromissa också, när man inte borde göra det. Naturligtvis är kompromisser en del av det politiska arbetet, men det finns områden där sam- vetet måste få avgöra och där man inte får vara inställd på kompro- misser. Var finns en lösning, var finns hjälp?

För ungefär ett år sedan fråga- de jag mig om kanske Moralisk upp- rustning kunde ha ett svar på dessa frågor och reste i september 1970 tillsammans med min fru på ett tredagars besök till Caux. Jag förstod med detsamma att det inte tjänar mycket till att bara be- trakta Moralisk upp- rustning som något man antingen ställer sig po- sitiv eller negativ till. Men det ser annorlunda ut om man som politi- ker gör Moralisk upp- rustning till sin personliga erfarenhet.

2 Vad skulle det betyda, om man inrättade sin kalender efter Guds

Adolf Scheu

plan? Naturligtvis finns det många redan uppgjorda avtal un- der loppet av en vecka. Men det galler i stället för en politiker att planera för dessa avtal i en stund av stillhet — för att finna Guds plan för dem — så att hans liv in- te langre dirigeras utifrån.

Politik är att utforma samti- den. En politiker får inte ha de il- lusioner som en privatperson kan- ske kan tillåta sig. Men han kan — och han måste — ha visioner,

Forts sid 12

WILLY BRANDT I OSLO

Nationell egoism och internationell förpliktelse, för- hållande mellan Tyskland och dess grannar i öster är aktuella frågor inte bara för Tyska förbundsre- publiken idag utan för hela Europa. Willy Brandt up- pehöll sig vid dem när han talade i Oslo förra må- naden sedan han fått Nobels fredspris.

Brandt talade bl a om sin föregångare, och poli- tiske motståndare Konrad Adenauer som en «kon- servativ och konstruktiv» politiker. «Han fick uppfylla det som han langtat efter i hela sitt liv

nämigen att försona Tyskland och Frankrike. Bortsett från vad vi tankte om detaljerna den gån- gen när det hande, så kan det fastslås att det inte hade varit möjligt att göra det som vi nu stravar efter i öster utan det som skapats i väster.»

I ett senare avsnitt i sitt föredrag säger Brandt: «Övergången från klassisk maktpolitik till saklig fredspolitik, som är vår linje, måste ses som ett skifte av mål och metoder från att vara inställd på att påtvinga intressen till att försona intressena. Detta kräver självövervinnelse och saklighet. Från den egoism som nationen betraktade som en helgedom skall denna värdering leda över till en europeisk och global inrikespolitik som kanner an svar för en människovärdig tillvaro för alla.»

Var finns den nya människan? Där bor ta — i marxismens nya framtidsland (Blick in i Kina vid Hong Kong gran sen)

Tolv nationers representanter sammanträdde i slutet av oktober i Oslo för att få slut på dumpningen av industriens giftiga avfallsprodukter i Nordsjön. Sådana utsläpp dödar fisken eller den vegetation som fisken lever av. Tusentals ton har redan släppts ut. Det är risk för att Nordsjön blir en jättelik kloak.

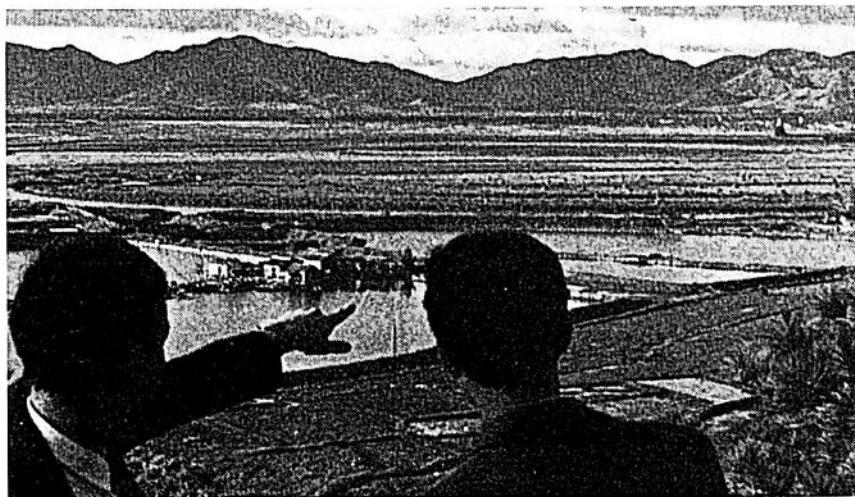
Detta är en av de sidor i samhällsutvecklingen som särskilt ungdomen revolterar mot. Den blinda jakten efter produktion och profit som struntar i alla hänsyn. Det finns också andra aspekter: industrins omänsklighet, avgudandet av konsumtionen och av de materiella tingena, anhopningen av stora rikedomar, medan miljoner på andra kontinenter svalter.

Bara de som är mycket blinda eller mycket själviska kan vara tillfredsställda med situationen som den nu är. Vi står inför utmaningen att finna effektiva botemedel.

Under de senaste 3—4 åren har vi bevittnat en marxismens renässans. Detta kan tyckas överraskande, eftersom marxismen inte tycks ha fungerat där man provat den. Arbetarnas broderskap skulle förena världen, sade Marx. Idag är Kina och Sovjetunionen bittra fiender. Proletariatets diktatur skulle bana vägen till ett fritt och rättvist samhälle. Men Stalin har avslöjats som en hänsynslös tyrann. Kommunismen skulle göra slut på förtrycket. Men vi har upplevt Tjeckoslovakien.

Marxismens dragningskraft

Varför tror ändå miljontals människor i Västlandet, särskilt unga människor, att marxismen är den bästa utvägen? En orsak är att en stor del av Marx' diagnos av samhällets sjukdomar fortfarande stämmer. «När man försö-

Jens J. Wilhelmsen

Den nya vänstern

ker ta pengarna ifrån dem, blir borgarna som vilda djur», sade Karl Marx. Föröreningen av Nordsjön och av vår miljö i största allmänhet kan anses som typiska utslag av denna mentalitet.

En annan orsak är Marx' övertygelse om att revolution är det enda botemedel som duger. Gradvis reform tycks vara en långsam väg, och det måste finnas någon genväg. Vätebomben gör snabba lösningar absolut nödvändiga.

Klasskampsdoktrinen är också attraktiv. En amerikansk negerledare sade nyligen: «Vi kan inte vanta oss någon verklig förändring, vare sig i installationen eller i det praktiska handlingssättet hos de vita amerikanerna, om de inte konfronteras med ett våldsamt hot mot sin fysiska, ekonomiska och sociala status och trygghet».

«Konfrontation» har blivit ett nyckelord för den nya vänstern. Kan det råda något tvivel om att motståndet bland så många av oss i Västlandet mot alla former av

förändring som kostar något, har gjort detta slagord så slagkraftigt? Vi vill ha fred och nationell enighet men utan att ratta till de orättvisor som miljoner människor lider under. Därför anklagas vi för att sluta över genuina konflikter mellan samhällsgrupper, att vilja ha enighet på rättvisans bekostnad.

Maoismen är idag kanske den mest populära typen av marxism. En av orsakerna är att Mao är mera realistisk än Marx på en avgörande punkt: han tycks ha förstått att själviskheten är en destruktiv kraft i alla människor och inte bara en egenskap hos kapitalisterna. Mer än någon annan av samtidens statsmän har Mao betonat att en förändring av människan är en förutsättning för framsteg. Enligt Mao var syftet med kulturrevolutionen «att övervinna själviskheten och skapa ett samhälle där människorna motiveras av en ren omsorg om kollektivet i stället för av personlig vinningslystnad». Maos teori om per-

manent revolution, om ett samhälle där ingen kan slå sig till ro med de privilegier som makt och pengar ger — denna teori är enligt mångas mening fornuftig

Ingen laserstråle

Men ändå är Mao och den nya vänstern omoderna på en avgörande punkt de betraktar våldet som ett progressivt medel i kampen för förändring. Våldet liknar inte en laserstråle som man kan precisionsinrikta mot ett visst mål. Det blir en installation till livet som genomsvär hela samhället och nationer. Det är denna installation som måste övervinnas om

familjer,

- överbygga klyftan mellan rika och fattiga folk,
- skapa levande demokrati

Nyheter om sådana förändringar, uppnådda utan tvång, sprider sig snabbt. De ger hopp och målinriktning åt miljontals människor, också marxister, som kan komma på sig att våldet måste avlösas av revolutionära medel som är mera tidsenliga.

Permanent revolution

Kravet på permanent revolution belyser ett problem i alla samhällstyper, alldeles oberoende av

sociala system. Det är tendensen att bli etablerad och att slå sig till ro, att anse förändring som ett hot. Resultatet av denna tendens är byråkrati, maktkamp och motstånd mot nya idéer.

Den snabba takten i dagens förändringar kräver en ständig vilighet att prova nya vägar. De som hänger fast vid valkända monster eller bekväma vrår kommer att finna sin framtid bestämd av andra krafter.

Helt nyligen upptäckte jag själv att en byråkratisk installation, prestige och arelystnad hade varit mitt motiv i en viss fråga. Det

och den nya människan

människan skall överleva atomklyvningen

Det skulle vara tragiskt om våldet vore det enda alternativet till status quo. Men det finns en annan källa till revolutionär förändring som vår tidsålder förlorat ur sikte: andlig kraft. Hur lågt den kraften står i kurs, det framgår av det faktum att kyrkornas egentliga budskap nu överrostatas av diskussionen om hur pass mycket våld man bör tillåta sig att stödja i Sydamerika eller södra Afrika.

Det som allra mest behövs i världen idag är att demonstrera möjligheterna i den andliga kraften, att demonstrera hur människor som är inspirerade av Gud och bygger på hans värderingar kan

- göra slut på tyranniet,
- få bukt med miljöförstoringen,
- uppnå rättvisa för minoriteter,
- göra slut på splittrande nationalism,
- bygga utåtriktade och eniga

eller på denna sidan gransen? (Bo-
stadskvarter i Hongkong 1971)

återstod bara att se dessa obekväma fakta i ögonen och be Gud om en ny installation. Den som inte är realistisk om dessa krafter i sitt eget liv blir reaktionär utan att veta om det.

Den snabba utveckling som karakteriserar vår tid betyder att vi jämt och standigt måste vara beredda till uppbrott. De som hänger fast vid valkända monster och bekäma soffhorn kommer att bli akterseglade. De får finna sig i att andra bestämmer deras framtid.

«Ravarna har kulor och himmelens fåglar har nästen, men Människosonen har ingen plats där han kan vila sitt huvud», sade Jesus. Vad som behövs är en förpliktelse till en gudsledd global revolution och den arlighet som gör oss medvetna om hur fruktan, bekvämlighet, arelystnad och nationell begränsning binder oss vid en mindre målsättning. Bara människor med en sådan förpliktelse kan finna lösningen på vår tids problem.

Vad skulle du säga till Mao?

I februari gör Nixon sitt berämda besök i Peking. Annu för fem år sedan skulle bara tanken på en direkt konfrontation mellan Förenta staternas och Folkrepubliken Kinas högsta ledare ha verkat smått lojevackande. Många väntar nu med spänning på vad som skall komma ut av mötet mellan Nixon och Mao. Men viktigare för världens framtid än vad som sker under några intensiva dagar i fokus för världens uppmärksamhet är vad som sker i miljontals kineser och amerikaner, vad de kan ha att säga varandra.

En ung amerikan som arbetat i maktens centrum, Washington, har just besökt de nordiska länderna. Dick Ruffin är en energisk, uppriktigt utåtriktad representant för dagens Amerika. I två år arbetade han i Pentagon på en sektion för framtidsplaneringen för flottan. Han stod inför erbjudandet att avancera, då han tillsammans med sin fru Randy valde att i stället ägna hela sin tid åt arbetet för Amerikas och världens moraliska uppbyggnad.

Ny Värld i Bild ställde honom några frågor om hans nya engagemang och den första frågan blev naturligtvis —

— *Vad skulle du säga till Mao om du träffade honom privat?*

— Som amerikan skulle jag be om förklaring för mitt lands del i den brutala exploateringen av

hans land i slutet av förra seklet och början av vårt eget. Jag skulle säga honom att världen behöver Kina och det rika arv det har liksom dess kultur och disciplin.

Amerika behöver förändras

Men jag skulle också säga till Mao att vi i Amerika behöver en mycket mera djupgående förändring än den som drivs fram av fruktan och hat eller genom våld. Jag skulle säga honom att vi behöver engagera varenda människa oavsett social miljö, ras, hudfärg och trosbekännelse i en revolution som syftar till att skapa en värld utan fruktan, hat, begär och över-sitteri.

Jag skulle be Mao att ta del i en revolution som är mycket större än hans egen, och som grundligt och på sikt tar itu med den råbarkade egenvilja och karriärlust som får sådana som mig att exploatera andra. Jag skulle ge honom exempel på hur man snabbt och utan våld har kunnat nå fram till lösningar på svåra motsättningar mellan raser och nationella grupper i så olika delar av världen som Assam i Indien och Sydtyrolen.

Till slut skulle jag helt enkelt berätta för honom hur jag genom den här revolutionen funnit något att satsa på som är tillräckligt stort och djärvt för att få mig att ge upp min lön, min trygghet och

en lovande karriär inom administrationen så att jag kan ha en full andel i att andra världen genom en förändring i människor.

— *Tror du på ett klasslöst samhälle? Hur kommer det att se ut?*

— Under hela historien har samhället varit uppdelat i klasser grundat på bord, hudfärg, position och rikedom. Jag tror inte att alla dessa grupper i sig själva är felaktiga. Men det som är fel är att den här uppdelningen ofta har befestat den ena gruppens dominans över den andra. Om moralisk uppbyggnad tillämpades på nationell skala skulle det göra slut på konstgjorda klassgrupperingar och på den exploatering som så ofta hör till.

Alla sociala och ekonomiska miljöers människor behövs för att bygga ett rättvist samhälle där ingen grupp behöver lida för andra gruppers skull. I Caux har jag sett kungliga och människor i allmänhet satsa som jämlikar för ett nytt samhälle. Jämlikheten dem emellan hade ingenting att göra med den falska jämlikheten som upprätthålls av dem som påstår att det inte finns några skillnader mellan människor. Deras jämlikhet var snarare av ett grundläggande mänskligt slag och grundade sig på det faktum att var och en av dem hade arligt och ingående granskat sin egen mänskliga natur i ljuset av absoluta moraliska normer.

Ett samhälle där ingen kunde sig överlagras någon annan skulle bli ett verkligt klasslöst samhälle. Ett samhälle där alla insåg behovet av personlig förändring skulle finna enighet.

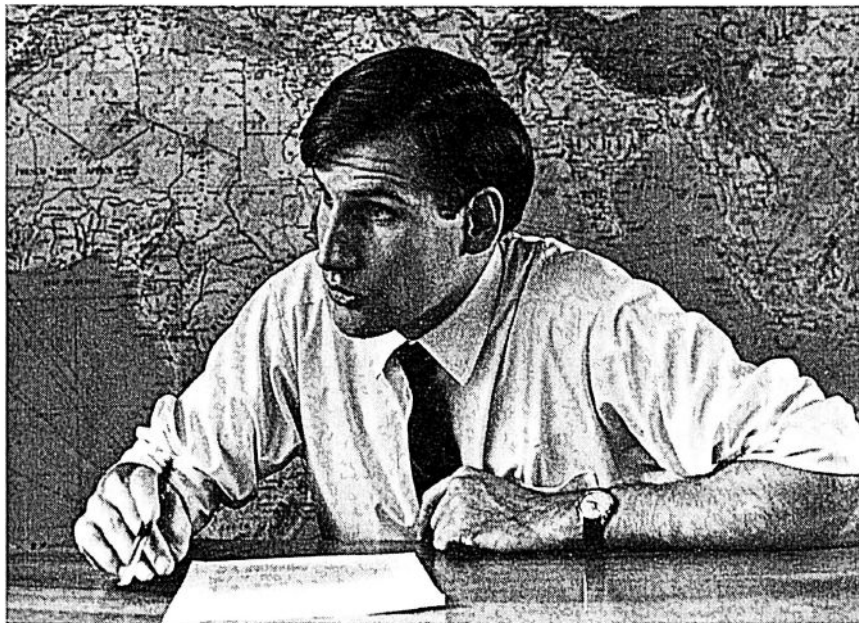
— *Är det gammalmodigt med familjer?*

— Jag håller inte alls med dem som säger att familjen är förlegad, att den har provats och kommit till korta. Sanningen är bara den att familjer går isär därför att föräldrarna är alltför själviska för att de skall kunna fungera. Och det är hela generationer som får lida för det. Alternativet är inte att göra sig kvitt familjerna utan att bota själviskheten.

Min fru och jag har upplevt aktenskapet som ett spännande experiment i lagarbete. Innan vi gifte oss hade vi var och en för sig beslutat oss för att använda våra liv för att vara med om att bygga en värld som är fri från hat, fruktan och begär och där alla grundläggande mänskliga behov blir tillfredsställda både när det gäller det materiella och det andliga. Det faktum att vi har ett gemensamt mål betyder inte att vi har saknat konflikter. Men det har hjälpt oss att tycka så mycket om varandra att vi har velat hjälpa varandra på de punkter där vi har behövt bli annorlunda. Vi har upplevt att det har tillfört vårt förhållande något nytt och ovantat varje dag.

Jag betvivlar uppriktigt att någon kommit på något bättre sätt för mänskligt samliv än familjen. Många som föreslagit att familjen skall avskaffas och ersättas med en obunden sammanlevnadsform vill naturligtvis undvika de förpliktelser och det ansvar som aktenskap och familjer innebar.

Men det finns andra mindre

Dick Ruffin

sjalviska och mer idealistiska människor som foreställer sig utvidgade familjereformer där ansvaret för barnens uppfostran fördelas på flera. Jag har själv levt med sådana storfamiljer och förstått att de kräver mera, inte

mindre, osjalviskhet och förpliktelse för att kunna fungera. Därför tror jag att alla försök att bredda familjeenheten utan att först drastiskt reducera människans sjalviskhet är rena dårskapen.

— Överväldigande mottagande för Jonas —

«Overväldigande mottagande för Jonas» var rubriken i wientidningen *Die Presse* över artikeln om den österrikiske presidenten Jonas' officiella besök i Rom nyligen — det första officiella besöket av en österrikisk president i Italien. Italiens president Saragat — detta var före valet av ny president — beskrev i sitt välkomsttal handelsen som en del av en utveckling som «vi hoppas skall bebåda ett nytt Europa av försonade och enade länder».

Tva folk i Europas mitt har gått in för att göra slut på den missämja som skilt dem åt i årtionden. För fyra år sedan exploderade bomber och folk miste livet i Sydtyrolen i norra Italien. Då betraktade den tysktalande mino-

riteten och italienarna varandra med hat och misstro. Förbindelserna mellan Italien och Österrike nådde fryspunkten.

Idag är atmosfären i Sydtyrolen fullständigt annorlunda. Provinserna Bolzano är på väg att få större självstyrelse. Detta beror på ett antal politikers och diplomaters ansträngningar i Italien och Österrike. En del av dem lärde sig genom moralisk upprustning att lyssna till Gud, att bli ärliga med varandra och att be om förlåtelse för misstag och misstro. Så byggde de broar mellan sig och sina medtavlare och motståndare.

Milanotidningen *Il Giorno* skrev tidigare i år i sin kommentar till det besök rivaliserande politiska ledare i Sydtyrolen gjorde i Caux,

Moralisk upprustnings konferenscenter i Schweiz. «Från dessa möten har en ny anda kommit som har möjliggjort en effektiv lösning på problemen i Sydtyrolen».

Är inte detta en användbar lösning på konflikterna i Nordirland, Mellanöstern och många andra kritiska situationer runt om i världen?

Den vitt spridda österrikiska tidningen *Der Kurier* skrev i en ledare efter president Jonas återkomst till Wien: «Detta nya förhållande mellan Österrike och Italien kan väl bli ett monster för hur problemen kan lösas mellan nationer som är ämnade att bli vänner».

Helm Karner

Saxat och citerat

JAG TROR ATT MÅNGA HAR I Sverige lever i ett slags glasbur, i ett drivhus där man odlar sitt eget missnöje och sin otillfredsställelse

Inte därför att vi är samma som andra utan därför att alltför stor trygghets- och materiell valfärd ger skeva perspektiv på människornas grundvillkor, som är hårda och kräver sammanhållning och samverkan, om vi skall överleva på sikt

— Vad tror ni på? Är ni idealist?

— Idealist hör idag till de slitna orden som inte inger förtroende. Jag har inget förtroende för den framtvingade eller framsuggerade världsforbättrarmyten. Världen måste förändras — men världen är människorna. Vi skall inte i första hand förbättra varann utan oss själva. Jag vet inte om vi kan det men det finns symptom som talar för att vi kan om vi vet att det gäller livet. Den förbättringen inifrån är inget hinder för fortsatt och växande materiell solidaritet. Den inre förändringen är tvärtom enda möjligheten att stabilisera solidariteten och göra den bestående.

Eva Dahlbeck, intervjuad i 10 frågor, Sv D 18 12 71

ETT PAR SKATTEFUSKARENDEN i Stockholm och Göteborg i storleken 3–4 miljoner kr utreds av länståklagare Lennart Eliasson i Halmstad. Han håller det inte för osannolikt att skattefusket i Sverige har sådan omfattning att skatterna skulle kunna sankas till halften om allt skatteunderlag redovisades.

TT, refererat i Uppsala Nya Tidning 11 11 71

TANK OM ABSOLUT ARLIGHET blev riktmarken för vårt personliga, sociala, ekonomiska och politiska liv. Vi kritiserar gärna korruptionen i andra länder, framst utländerna. Ser vi lika klart på korruptionen — fastän den kanske är i andra former — i vårt eget samhälle? Om arlighet drastiskt tillämpades, hur mycket pengar skulle inte kunna frigöras för sjukvård, miljövärd, utvecklingshjälp?

Ur «Tank om» Ide och Kultur 1971

Politiker... Från s 7

och det vore en oerhört stor sak om politikerna kunde hämta sina visioner ur den stilla stunden, ur Guds plan.

Därför att jag sagt ett helhjärtat ja till absoluta moraliska normer, till att lyssna till Gud och lyda den ledning han ger, skickade jag ett brev till mina kolleger i förbundsdagen med min djupaste övertygelse om Caux och Moralisk upprustning. Sedan dess står jag inför dagliga utmaningar i Bonn. Många av mina kolleger konfronterar mig med det som jag skrivit i brevet.

3 Den tredje frågan som sysselsatt mig är vad vi har fått ge till ost nu när portarna öppnas genom förbundsregeringens östpolitik. Jag ifrågasätter i allra högsta grad om inte mycket av det vi vill ge till Osteuropa, är sådant som Osteuropa inte vill ha, helt enkelt därför att det är av för dålig kva-

litet. Vi tyskar som bor vid korsvagen mellan ost och väst har ett särskilt ansvar. Vi måste lära oss att utforma vår demokrati så att vi kan erbjuda Osteuropa något som har moralisk kvalitet.

4 Så gäller det den fjärde frågan: hur vi kommer till tals med den unga generationen och hur den unga generationen finner sig tillrätta i dagens situation. Här har vi en särskild orsak till att vara otillfredsställda med hur vi praktiserar vår demokrati och i och för sig förträffliga ekonomiska system. Vi står mitt i en farlig utvecklingstendens, det är inte längre självklart för vår unga generation att vara lojal mot myndigheterna eller institutionerna eller de skrivna och oskrivna lagarna. Därför att denna tendens finns, så måste vi under de närmaste åren komma fram till ett avgörande. Antingen måste majo-

riteten erkänna verkliga normer och vara beredd att rätta sig efter dem eller också tvingas vi in i en polisstat som stödjer sig på tvång och fruktan.

Det som jag såg av den unga generationen i Caux har gett mig hopp. Jag motte många unga människor som satsade alla sina krafter för att bygga en bättre värld grundad på klara moralnormer som är giltiga för alla.

5 Som knappast någon annan institution visar Moralisk upprustning på vägen bort från nationell egoism till internationell förpliktelse. I Tyska förbundsrepubliken behöver vi de andra folkens erfarenheter. Jag tror att Moralisk upprustning är en tillförlitlig väg bort från den tyska nationalismen, som inte är övervunnen. Den är latent och skapar kriser ändå in i arbetarleden. På denna punkt behöver vi tyskar hjälp, samtidigt som våra erfarenheter kan vara till hjälp för världen.

Kort nytt

HAMBURG

Nordtyska radion (NDR) med säte i Hamburg och Västtyska radion (WDR) med säte i Köln sände den 11 december ett tvåtimmars program om Moralisk uppbyggnad i serien Tid att lyssna. Inspelningen av programmet gjordes i Caux i somras under den dåvarande världskonferensen. I programmet ingick intervjuer med en rad delegater, bland dem den sydtyrolske politikern Karl Mitterdorfer och den holländske industriledaren Frederick Philips.

SCHWEIZ

Den första biografien om Moralisk uppbyggnads upphovsman har just utkommit. Den är skriven av schweizaren professor Theophil Spoerri och har titeln Stillhetens dynamik (Dynamik aus der Stille).

FRANKRIKE

Ordföranden för företagarforeningen i Orleans och en militant fackföreningsman från Paris stod på scenen i en pjäs med tema från industrin som ny-

ligen gavs i Orleans. Pjäsen «Spel utan ridå» (On jouera sans rideau) ingick i en weekendkonferens med industrifolk från England, Holland och Belgien närvarande. Georges Barrier från Paris metro yttrade: «Om Moralisk uppbyggnad bara sökte förbättra relationerna mellan chefer och anställda, skulle jag inte vara här. Industrins mål måste vara att ge en lösning på alla människors behov i hela världen». Konferensdeltagarna sysslade särskilt med situationen i Lorraine, där 12 000 riskerar att friställas under de kommande fyra åren.

SCHWEIZ

I Moralisk uppbyggnads konferenscentrum i Caux i Schweiz ägde den 27 dec — 4 jan en konferens rum under temat «Ett nytt samhälle — hur?» 300 personer från 28 länder deltog. Under konferensen hade ett franskt oratorium kallat *Oratorium för vår tid* sin urpremiär. I truppen som presenterade det ingick människor från Frankrike, Schweiz, England, Angola, Sydafrika, Australien, Holland och Vietnam.

KLIPP

— Dina vänner våra vänner —

Ge dem en chans att läsa NY VARLD I BILD...

Tom 31 mars erbjuder vi
Dina vänner att gratis läsa
NY VARLD I BILD och

om de under den tiden prenumererar får de som en extra present den debattväckande boken TANK OM

Allt Du behöver göra är
att fylla i Dina vänner's
namn och adress nedan

Namn och adress

Namn och adress

Namn och adress

Namn och adress

Namn och adress

Klipp ut och sand detta i ett kuvert till Ny Värld i Bild, Sveavägen 34^V, 11134 STOCKHOLM

**SVAKSTRØM
ER VÅR
STYRKE**

Vår spesialitet
Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt 3, Oslo 1

*Bruk
kvalitetsprodukter
fra*

**A
S SABA**

Advokatfirmaet

Torkildsen & Torkildsen

EIENDOMSAVDELING A S

EIENDOMSAVDELING – FINANSIERING
FORVALTNING

Grensens 3, Oslo 1 — Tlf * 33 05 51 — * 33 08 40

Exklusiv swimmingpool i glasfiberarmerad plast

(6-8 mm vaggjocklek)

13.800:-

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, spackling, målning och underhåll. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

Bahama-Pool levereras komplett med reningsfilter, förvarmare, braddavlopp, bottenavlopp, inbyggd belysning samt mahognytrappa med rostfria ledstänger. Pris endast 13 800 – kr fritt fabrikk inkl. 2 servicebesök (exkl. moms).

Vi levererar utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfargsbroschyr!

BAHAMA-POOL AB

Box 145, 542 00 Mariestad
Tel 0501/145 64

BÅTPLANER?
Rådfråga
Båt-PONTUS
Göteborgs
Frihamn
Tel: 031-510704

Båt
PONTUS